

PROJEKT ON SERVEERITUD

Adam Tihany kabinetiustel New Yorgis ja Roomas on uhkelt kirjas: restorandisainer. Kuni 1981. aastani ei olnud sellist ametikohta olemaski ja Tihany, kes on disaininud kuulsaid restorane üle maailma, ongi selle looja.

TEKST ILARIA DANIELI

Adam Tihany sündis Transilvaanias ning sellega tema seotus vampiiridega ka piirdub. Tegu on arhitekti ja disaineriga, kes on spetsialiseerunud restoranidele ega karda ei valgust ega küüslauku, mida ta ka ohtralt toidutegemises kasutab. Tihany sündis 50. aastate Jeruusalemmas ning, nagu toona kombeks, **unistas Ameerikast**, Coca Colast, McDonald'sist ja Playboyst. Pärast pikka pausi Itaalias sai ta unelm omal kombel lõpuks reaalsuseks, kuid Itaalia jäi talle ootamatult südamelähedaseks. Praegu on Tihany silma ja käe all valminud Belmond Hotel Cipriani restoran Oro Veneetsias.

“Kohe pärast sõjaväeteenistuste lõppu otsisin meeleheitlikult viise, kuidas minna välismaale ilma liialt suuri summasid kulutamata – mu perekond ei oleks seda saanud endale lubada,” jutustab Tihany. “Leidsin kaks eriala, mis olid nõus vastu võtma välistudengeid, ja need mõlemad asusid Itaalias: arhitektuur Milano polütehnikumis ja veterinaaria Bolognas. Valisin arhitektuuri, kuigi **ainuke asi, mida ma tol ajal arhitektuuri kohta teadsin, oli see, et veterinaariks ma õppida ei taha.**” Moni Ovadia aktsendi ja Groucho Marxi stiilis jabura huumoriga jutustab Tihany, kuidas ta 1969. aasta novembris Milanosse ning läbi paksu

udu lõpuks politseiga ümber piiratud Polütehnikumini jõudis. Kuna Tihany oli juba varasemast tuttav geriljaliikumise ja sõjaga (ta oli osalenud kuuepäevases sõjas Iisraelis), pidi ta vaid veidi itaalia keelt õppima, et ümbritsevasse sisse sulanduda. “Kuid sellel ajal oli arhitektidel vähe tööd – raha polnud. Me joonistasime ja disainisime paratamatult kõike muudki peale hoonete, sealhulgas igapäevaseid – sellest tuleb ka itaallaste suur mööblidisainivaimustus. Sain Milanos aru, et **made in Italy tähendab oskust leida lahendamatu teele probleemidele kvaliteetseid ja sobivaid alternatiive.**” Lisaks sellele sai Tihany omal nahal tunda, kui oluline on olla õigel ajal õiges kohas õigete inimestega. Temaga juhtus seda lausa kolmel korral, iga kord on retrospektiivselt üks tema karjääri alustaladest. Esimene kokkusattumus juhtus Itaalias “ühe arhitekti stuudios, kus ma töötasin assistendina: tõi talle kohvi, teritasin ta pliiatseid ja täitsin muid taolisi kohustusi. Ühel päeval aastal 1974 tulid stuudiosse kaks New Yorgi arhitektuuribüroo saadikut, otsides endale itaallasest disainerit, keda Ühendriikidesse kaasa võtta, et ta annaks nende toodetele selle õige Itaalia tunde. Lõpuks ometi! **Mul oli kohver juba ammu pakitud**, keeled olid suus ja lisaks võisin usutavalt ka itaallasena esineda. Kui ma lõpuks üle ookeani jõudsin, avastasid end tähtsast stuudiost, kus ma ühendasin omavahel ameeriklasi ja sinna tulevad itaallasi. Läkski nii, et kõigepealt

Mõned Adam Tihany projektid: At.Mosphere Dubais – maailma kõige kõrgemal asuv luksusrestoran, mis asub 442meetrilise Burj Khalifa 122. korrusel.

valmis mu käe all Gianni Versace'i *showroom*.” Järgmine läbimurre tuli ühes Veneetsia kujundaja Sandro Pianoniga, kes otsis endale assistenti. “Mu stuudio saatis minu, sest ma rääkisin itaalia keelt. Mida ma ei osanud aga aimata, oli see, mida töö Sandroga endast kujutab – minu ülesandeks oli vastutada miljardär Adnan Kashoggi 3000ruutmeetrilise, kahel korrusel asuva 110toalise korteri sisekujundamise eest New Yorgi kõrghoones Olympic Tower. Selle projekti käigus sain ma tuttavaks väga suure hulga vapustavate Itaalia kunstnike ja disaineritega, nende hulgas Fabrizio Plessiga, kes aitas valmistada 46. korrusel asuvat ujumisbasseini. Sain loomulikult kõrvale panna ka paraja hulga dollareid, piisavalt, et avada lõpuks ka päris enda stuudio.” Kuid edu ei tulnud kergelt, kuna Tihany ei olnud nõus end sildistama. “Minult küsiti, kas ma olen valgustidisainer, sisekujundaja, mööblidisainer... Ma vastasin alati, et ma võin kõike teha, piisab ainult küsimisest. Kuid selline **mitmekülgsus ei tundunud klientidele usaldusväärne.**” Lõpuks küsis üks härra **Studio 54s kell**

Eric Laingnet